

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх.№	653 - 03 - 81
Дата	05 / 07 2016 г.

ДОКЛАД
за първо гласуване

21
14
X

ОТНОСНО: Законопроект за концесиите, № 602-01-29, внесен от Министерския съвет на 09.06.2016 г.

На свое заседание, проведено на 29.06.2016 г., Комисията по правни въпроси обсъди законопроект за концесиите, № 602-01-29, внесен от Министерския съвет на 09.06.2016 г.

На заседанието присъстваха: от Министерския съвет: г-жа Мариета Немска – директор на Дирекция „Икономическа и социална политика“, г-жа Мариана Славкова и г-н Георги Йончев - държавни експерти към същата дирекция; от КНСБ: г-н Иван Сотиров – главен юрисконсулт и г-н Красимир Георгиев – юрист; от Асоциацията на производителите на безалкохолни напитки в България: г-жа Жана Величкова - изпълнителен директор и г-н Живко Антонов – юрисконсулт; от Американска търговска камара в България: г-жа Надя Лазарова - съветник по политики и законодателни въпроси и г-н Олег Темников – адвокат и г-жа Таня Бузева - преподавател в Софийския университет.

Законопроектът беше представен от г-жа Мариета Немска и г-жа Мариана Славкова.

С предложения законопроект се въвеждат в българското законодателство изискванията на Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г., за възлагане на договори за концесия („Директивата за концесиите“), която е част от законодателния пакет на Европейския съюз за реформиране на правото в областта на обществените поръчки и концесиите (заедно с Директива 2014/24/ЕС за обществените поръчки и Директива 2014/24 относно възлагането на поръчки от секторни възложители). С него се цели усъвършенстване на действащите разпоредби за концесиите и се предлага отмяната на Закона за концесиите поради големият брой изменения, както и на Закона за публично-частното партньорство, тъй като съществена част от материята, която уредена с него, е предмет на уредбата на Директивата за концесиите.

Законопроектът предлага две основните форми на концесии - публично-частното партньорство, с което публичен партньор (публичен орган) възлага строителство или услуги на икономически оператор и

концесията за ползване, която е традиционната концесия в съответствие с действащия Закон за концесиите, която се предоставя за обекти, които са собственост на държавата и на общините, независимо дали тази собственост е публична или частна. Разширява се обхватът на концесиите, като в обхвата на концесиите за строителство и за услуги са включени и така наречените несамофинансиращи се концесии, несамофинансиращи се договори, които понастоящем са уредени като договори за публично-частно партньорство със Закона за публично-частното партньорство. При тези концесии за предоставяните от концесионера услуги не се дължат преки плащания от страна на потребителите, поради което публичният партньор извършва плащания към концесионера.

Директивата за концесиите въвежда праг от 5 225 000 евро, като концесиите, които са над този праг, са с трансграничен интерес, а съответно всички останали концесии за строителство и услуги, които са под този праг, както и концесиите за ползване, са дефинирани като концесии без трансграничен интерес.

Законопроектът предвижда концесиите да се възлагат от министрите и кметовете на общини, като Министерският съвет и за общинските съвети запазват правомощията си да одобряват предварително определени решения.

Предвижда се всяка концесия да е за определен срок, като конкретната му продължителност се определя в процедурата за определяне на концесионер и не може да бъде по-голяма от максималния срок, който се определя при откриването на процедурата с решението на концедента. Законопроектът предвижда и допълнителни гаранции като разрешение от Народното събрание, когато определеният от концедента максимален срок надвишава 50 години. По отношение на общинските концесии, когато максималният срок е над 25 години, се предлага одобряването на стане с мнозинство 2/3 от общинските съветници, а когато срокът е над 50 години, освен разрешение от общинския съвет е необходимо и разрешение от Народното събрание.

Законопроектът предлага освен откритата процедура, да се допусне и въвеждането на процедурата състезателен диалог и състезателна процедура с договаряне.

С предложеният законопроект се създават предпоставки за извършване на по-качествен и ефективен контрол, като Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол се натоварва с функции за контрол по изпълнението на концесионните договори. Предлага се разширяване на публичността, като Националният концесионен регистър се надгражда с цел да се превърне в централизирана административна информационна система. В него ще се публикува както информацията относно изпълнението на договорите, така и информацията относно провеждането на процедурите за възлагане на концесии. Също така се

предвижда офертите и заявленията да се подават като електронни документи с цел по-плавно преминаване към електронни услуги.

В Комисията по правни въпроси са постъпили становища от Асоциацията на производителите на безалкохолни напитки в България и Националното сдружение на общините в Република България.

В хода на дискусиата г-н Делчев постави два въпроса на вносителите: първият относно възможността за създаване на условия за манипулация в случаите, в които концедентът определя максималния срок на концесията, а вторият по отношение на реда, по който ще се уреждат публично-частните партньорства след отмяната на Закона публично-частното партньорство. В отговор на първия въпрос, г-жа Немска посочи, че Директивата не предвижда срок, а предвиденото ограничение е по отношение на това, че концесията се предоставя с краен срок, т.е. винаги има краен срок и той е обвързан с икономическия баланс на интересите и с възвръщаемостта на инвестициите. Тя допълни, че законопроекът предвижда, когато максималният срок на концесията е над 50 години, определен въз основа на финансово-икономическия модел на концесията, да бъде получено разрешение от Народното събрание.

Г-жа Славкова разясни по отношение на втория въпрос, че публично-частното партньорство по действащия Закон за публично-частното партньорство попада в дефиницията за концесия за строителство и за услуга, която се въвежда с Директивата за концесиите и следователно няма необходимост да има два закона, които уреждат една и съща материя. Освен това действащия закон препраща към процедурите по Закона за обществените поръчки, които са непригодни за сложни и дългосрочни договори, каквито са договорите за публично-частно партньорство.

В отговор на поставен от г-н Георгиев въпрос относно това дали се запазва правилото този, който придобие търговско откритие, да получава концесията без конкурентна процедура, г-жа Немска уточни, че търговско откритие при проучване на подземни богатства не попада в обхвата на Закона за концесиите, тъй като от неговото приложното поле изрично са изключени подземните богатства, уредени в Закона за подземните богатства и подзаконовата нормативна уредба.

Г-н Кирилов отбеляза, че предложеният законопроект е сериозен, смислен, фундаментален. С него освен, че се въвеждат изискванията на европейското законодателство, следва да бъдат решени голяма част от натрупаните проблеми в материята.

След проведената дискусия, Комисията по правни въпроси с 10 гласа „за”, 0 гласа „против“ и 5 гласа „въздържал се”, предлага на

Народното събрание да приеме на първо гласуване законопроект за концесиите, № 602-01-29, внесен от Министерския съвет на 09.06.2016 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ:**

ДАНИИЛ КИРИЛОВ